

der burde foreviges, og derfor blev det skrevet ned med Blyant paa dette Stykke Papir, det var jo ingen Hverdagsbegivenhed, i hvert Fald noget andet end, hvad der fortælles om en vis Alfred Mortensen o.s.v. — nu skal jeg ikke gentage Anekdoten —, jeg siger, hvis jeg da havde vidst, at det ærede Medlem tog min spøgefulde Vending med den dystre Alvor, Tinget i Dag har været Vidne til, saa vilde jeg selvfølgelig ikke have brugt denne Spøg. Jeg beklager at have brugt den under Omstændigheder, hvor det ærede Medlem ikke har forstaaet at skelne Spøg fra Alvor, og gør det ærede Medlem min forbeholdne Undskyldning, fordi jeg har erfaret, at den har krænket ham. Jeg har saa meget mere Raad til at gøre denne Undskyldning, som der paa det ærede Medlems Konto hos mig staa adskillige umotiverede personlige Overfald, som jeg ingen Undskyldning har faaet for, og jeg har end ydermere Raad til det, som det er det eneste, det ærede Medlem har at bemærke til mit Foredrag i Gaar, hvori der dog var adskillige væsentlige Realiteter, forekommer det mig, vedrørende det ærede Medlems tidligere Embedsførelse. Det koster mig derfor ingen Overvindelse at give denne Undskyldning, som jeg under alle Omstændigheder vilde give, naar jeg mod min Villie har krænket en Mands Følelse ved en Bemærkning, der ikke har haft en saadan Hensigt.

Til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) skal jeg blot sige nogle faa Ord; thi ogsaa hans Bemærkninger vare jo overordentlig lidet vægtige, da han skulde forklare det høje Ting, hvordan han har staaet i hele dette Forhold, som er omhandlet i Bètænkningen ved min Fremstilling i Skrivelser af 21. Februar til Finansudvalget. Deraf fremgaar det, at det ærede Medlem ved Karl Hansens Skrivelse faar for Øje, at der vedrørende en Planteavlsvirksomhed indenfor De sjællandske Husmandsforeninger kun er gjort Rede for en mindre Del, nemlig kun det, selve Statstilskuddet dækker. Jeg sagde til det ærede Medlem og hans tidligere ærede Ministerchef i Gaar: Fandt de Herrer dog ikke Anledning til at konferere om denne mærkelige Fremtoning, der her afsløredes for de Herrer Blikke, idet Karl Hansen fortæller dem, at man har foretaget en Revision, hvorved man knap og nap kom til Dækning af selve Statstilskuddet? Fandt de da ikke Anledning til at undersøge, om der ikke i Landbrugsministeriet skulde bero et Regnskab for dette Aar? Og jeg føjede til: Her er Regnskabet — og det er her i Dag endnu. Jeg tilbød det ærede Medlem det i Gaar, idet jeg sagde, at det ærede Medlem

kunde maaske have Fornøjelse af at stifte Bekendtskab med det paany, hvis han har set det før, og hvis han ikke har set det før, vilde det sikkert kunne interessere ham at se det nu for første Gang. Det er dog en given Ting, at en saadan Afsløring som den, der ligger i Karl Hansens Brev Nr. 1 vedrørende 1907—08, burde bringe de Herrer til at søge Oplysning om, hvad der foreligger i Ministeriet angaaende denne Sag. Jeg synes, det er saa lige til; man behøver sandelig hverken at være Minister eller Rigsdagsmand for at forstaa denne simple Ting. Og hvis de Herrer saa havde gjort sig den Ulejlighed at bede vedkommende Kontorchef eller vedkommende Ministersekretær om at faa fat i dette Regnskab, som man maatte have grundet Formodning om laa deroppe i Landbrugsministeriet, saa vilde de have set, hvad jeg oplyste i Gaar, at der foreligger Regnskab for Planteavlsvirksomheden til en Udgift af 10,362 Kr. 38 Øre og en Indtægt af 4,285 Kr. fra Staten og 6,077 Kr. 38 Øre fra Kredsene. Det er Udgift, det er Indtægt, og det er Balance, og det erfares nu af Karl Hansens Brev, at der ligger og har ligget flydende omkring i en eller anden Kasse 500 Kr. og flere til. Det mærkelige er ikke, hvor disse 500 Kr. ere — det er betonet af den ærede Ordfører (Jerichow), og jeg har gentaget det —, det mærkelige er ikke, hvor de 500 Kr. ere, om de ere hos P. Christiansen eller hos Karl Hansen; de ere i rettere Hænder, naar de ere hos Karl Hansen, end naar de ere hos P. Christiansen. Nej, Hovedsagen er og bliver den mærkværdige Omstændighed, at de overhovedet ere til Stede et eller andet Sted, det være i P. Christiansens Kasse eller i Køge Bank, i Roskilde Bank, eller hvor som helst det maatte være. Det er det, der er det ejendommelige, og det er det, der burde have skærpet de Herrer Opmærksomhed for, at her var en Opgave for dem at søge løst. Det var det, de ikke gjorde, og naar det ærede Medlem nu siger, at han gjorde Rede for Forholdet her den 14. Marts, er dette sandelig dristigt. Det staaar jo i Rigsdagstidende, hvad det ærede Medlem fortalte; det var faa og det var sparsomme Bemærkninger, ogsaa i deres Indhold. Det er rigtigt, at han sagde noget om, at man havde arbejdet med kalkulatoriske Beløb. Jeg hørte det godt den Gang, men fandt ikke Anledning til at lave noget Stridsspørgsmaal ud af det, skønt det var kun mildest talt vildledende; men det har sagtens ikke været sagt i vildledende Hensigt, men ud fra den mærkelige Misforstaaelse, det ærede Medlem har været undergiven, naar han